

JA, JO ELLER NEI?

Vi kan gi tre forskjellige svar på et ja/nei-spørsmål på norsk: *ja*, *nei* eller *jo*. Noen ganger har vi en negasjon i ja/nei-spørsmål. Negasjoner er ord som *ikke*, *ingen* og *ingenting*. Det har konsekvenser for hvordan vi kan svare når spørsmålet har en negasjon.

Spørsmål uten negasjon

Vi bruker *ja* for å gi et positivt svar, og *nei* for å gi et negativt svar når spørsmålet ikke har negasjon. Det er den vanligste formen for ja/nei-spørsmål.

Snakker du fransk?
Snakker du fransk?

Ja, jeg snakker fransk.
Nei, jeg snakker ikke fransk.

Spørsmål med negasjon

Vi kan ikke bruke *ja* når spørsmålet har en negasjon. Vi må bruke *jo*. Et svar med *jo* betyr at premisset i spørsmålet ikke er riktig. Se på disse eksemplene:

Snakker du ikke fransk?
Snakker du ikke fransk?

Jo, jeg snakker fransk
Nei, jeg snakker ikke fransk.

Kjøpte du ingenting?
Kjøpte du ingenting?

Jo, jeg kjøpte en genser.
Nei, jeg kjøpte ingenting.

Var ingen hjemme?
Var ingen hjemme?

Jo, Petra var hjemme.
Nei, det var ingen hjemme.

En nordmann forstår ikke hva du mener hvis du svarer *ja* på disse spørsmålene. Betyr det «Ja, jeg snakker fransk», eller «Ja, det er riktig, jeg snakker ikke fransk»? Derfor er det lett å misforstå hverandre.

Vi kan illustrere alle alternativene i en tabell:

	Snakker fransk	Snakker ikke fransk
Snakker du fransk?	J A	N E I
Snakker du ikke fransk?	J O	N E I